

του καί ναυτῶν του βαστώντας τακτικόν λογαριασμόν καί προβλέψεως πραγματειῶν, ἐξόδων αὐτῶν, τροφῆς, λιμεναρχίῶν καί διευθύνσεων ἐφόδια του καθῶς καί τῆς πωλήσεως αὐτῶν εἰς τοὺς λιμένας ὅπου μετὰ διὰ ἐπιστροφὴν του ἤθελε πιάσῃ ἐμπεριεχομένων τοῦ λιμένος Ζακύνθου εἰς τοῦ Μεσολογγίου, ἂν ἤθελε ἀκόμη χρειά νά περάσῃ πρὸς ἐξόδουσιν των.

Γ. Τελειωθέντος λοιπόν τοῦ αὐτοῦ ταξιδίου καί τῆς πωλήσεως πραγματειῶν ἀφερουμένων πρῶτον τῶν προηρημένων τοῦ ναύλου μέχρι Ναυπλίου καί ἄτινος ἄλλου τυχόντος εἰς τὴν ἐπιστροφὴν του, ἦτοι κέρδος ἐξαποστέλλῃ ὁ κύριος ἢ καί ζημία ὅπου ἡ χάρις του νά ἀπαντήσῃ νά ἐννοῆται Γρόσια ἑνδεκα χιλιάδες, ὁ δὲ Στροῦμπος καί ἀδελφοί εἰς Γρόσια ἑννέα χιλιάδαις ἐξερουμένης τῆς μπακοτίλιας ναυτῶν ὅπου θέλει προβλεφθεῖ μετὰ τῶν τῆς ποσότητος πραγματειῶν ἐνοουμένης εἰς τό κέρδος ἐκκαθαρίσεως ἢ ζημίας.

Δ. Τὰ εἰρημένα καπιτάλια δέν ὑπόκεινται μήτε εἰς ναῦλον τοῦ πλοίου, μήτε εἰς ὁποιαδήποτε ἄλλην ζημίαν αὐτοῦ μικράν τε ἢ μεγάλην ὅπου ὁ Κύριος φυλάτῃ ἐκτός τῶν προειρητησομένων. ὑπόσχονται τὰ ἄνωθεν μέρη νά φυλάξωσι τὰς αὐτάς συμφωνίας στερεάς καί ἀμετατρέπτους εἰς ὅποιον ἐξ αὐτῶν παραβῇ καί ἀθετήσῃ αὐτάς νά ἀποκρίνῃ τοῦ ἄλλου ὅλας τὰς ζημίας ἐξόδα καί λοιπά ...».

570

1780. Ναυλοσύμφωνο. Βηρυτός.

Σ. Παπαδόπουλος, «Ἑλληνικά ἐγγράφα ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ ἀρχεῖο τῆς Ραγούζας (Dubrovnik)», *Μακεδονία* 17 (1977), σ. 303-306, αρ. 2.

571

1780. Δικαστικὴ ἀπόφαση τοῦ μητροπολίτη Παροναξίας σχετικά με τὴ διανομὴ κληρονομίας. Νάξος.

Ἰ. Καμπανέλλης, «Ὁ μητροπολίτης Παροναξίας Νεόφυτος Λαχοβάρης καὶ αἱ διενέξεις μετὰ τῶν προκρίτων τῆς Χώρας Νάξου», *Ναξιακά* 6 (2002), σ. 44-45.

572

1780-1796. Εκκλησιαστικὰ ἐγγράφα. Κοζάνη, Σέρβια (Μακεδονία).

Δ. Γκίνης, «Πέντε ἐπισκοπικαὶ ἀποφάσεις διαζυγίου τῆς δυτικῆς Μακεδονίας τοῦ ΙΗ' αἰῶνος», *ΕΕΒΣ* 23 (1953), σ. 348-354.

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΛΥΣΕΩΣ ΓΑΜΟΥ ΛΟΓΩ ΑΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΑ

ΠΑΡ' ΟΤΙ ΕΧΕΙ ΠΡΟΗΓΗΘΕΙ ΣΧΕΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΟΘΩΜΑΝΟΥ ΚΡΙΤΗ

1796, 31 Μαρτίου

«Ἡ ταπεινότης ἡμῶν διατρίβουσα ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κωμοπόλει Βελβενδοῦ καὶ συνοδικῶς προκαθημένη μετὰ τῶν ἐκεῖσε ἐντιμοτάτων κληρικῶν αὐτῆς καὶ τιμίων γερόντων, ἐδηλοποιήθη

ἡμῖν ὅτι ὁ ἀπὸ τὴν αὐτὴν χώραν Γιάννης τοῦ Μανόλη καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ἀφένδρα θυγάτηρ τοῦ Χαρισίου μὴ δυνάμενοι συνοικεῖν ἀλλήλοις, διὰ τὰς μεταξὺ αὐτῶν ψυχρότητας καὶ ἀλληλομαχίας ὅπου ἐξ ἐνεργείας τοῦ πονηροῦ ἠκολούθησαν, ὥς ἐμάθομεν, ἐξ ὧν ἠναγκάσθη ἡ γυνὴ νὰ ριφθῇ εἰς ποταμὸν ἐὰν δὲν ἤθελον τὴν προφθάσωσι τινὲς Χριστιανοὶ νὰ τὴν ἐμποδίσωσιν, ἀπῆλθον εἰς τὴν ἔξω κρίσιν, ἔνθα κινήσασα ἡ γυνὴ ἀγωγὴν διεζεύχθησαν ὑπ' ἀλλήλων κατὰ τὴν ἐκείνοις συνήθειαν. Μὲ ὅλον τοῦτο ἡ ταπεινότης ἡμῶν, κατὰ τὸ χρέος αὐτῆς, παραστήσασα αὐτοὺς ἅπαξ, δις καὶ τρίς, φροντίσασα τὴν διόρθωσιν τῆς συνοικήσεως αὐτῶν καὶ εἰρήνης, ἐνουθέτησεν αὐτοὺς μὲ ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους· ἀλλ' ἀμφοτέρω τὰ μέρη, καὶ ὁ ἀνὴρ δηλαδὴ καὶ ἡ γυνή, ἀδυσώπητοι ὅλως φανέντες, τὸ σύνολον δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὰς ἡμετέρας νοθεσίας. Διὸ καὶ ἡ ταπεινότης ἡμῶν, καίτοι ὑποβαλοῦσα αὐτοὺς ἐκκλησιαστικῇ παιδείᾳ, μὲ ὅλον τοῦτο εἶδε τὸ ἀδύνατον τῆς συνοικήσεως αὐτῶν. Ὅθεν καὶ ὥς προδιαζευχθέντας αὐτούς, ὥς εἵπομεν, γράφουσα τὰ αὐτά, ἀποφαίνεται διὰ τοῦ παρόντος, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι, ὅπως ὁ ρηθεὶς Γιάννης τοῦ Μανόλη καὶ ἡ Ἀφένδρα τοῦ Χαρίση, ὥς προδιαζευχθέντες, ὑπάρχωσι διαζευγμένοι ὑπ' ἀλλήλων καὶ κεχωρισμένοι, μηδεμίαν ἔχοντες τοῦ λοιποῦ γαμικὴν συνάφειαν, ἀλλ' ὥς ξένοι καὶ ἀλλότριοι ἔστωσαν καὶ γνωρίζεσθωσαν. Δέδωκε δὲ τῷ ρηθέντι Γιάννῃ ἄδειαν ἵνα λάβῃ ἑτέραν νόμιμον γυναῖκα, εἰ βουληθῇ. Ὅθεν καὶ δέδωκεν αὐτῷ τὸ παρὸν διαζύγιον γράμμα. ἀψπς, Μαρτίου λα΄.

Ὁ Σερβὴν καὶ Κοζάνης Θεόφιλος ἀποφαίνεται.

Κατὰ τὸ ἀψπη" ἔτος τῇ θ' Φεβρουαρίου ἐξετέλεθεν τὸ ἴσον τοῦ ἀνωτέρω διαζυγίου ἐδόθη τῇ Ἀφένδρα Χαρισίου κατὰ ζήτησιν αὐτῆς καὶ εἰς ἐνδειξιν».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

572α

ΑΘΗΝΩΝ

1780-1819. Σουλτανικό φερμάνι καὶ συνοδική ἀπόφασις. Ἅγιον Ὅρος, Κωνσταντινούπολη.

L. Petit, W. Regel, *Actes de l'Athos. III. Actes d'Esphigménou*, St. Petersburg 1903, σ. 72-74 αρ. 36, σ. 94-108 αρ. 42-43.

573

1780-1834. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά ἐγγράφα. Αρτοτίβιανη, Κράβαρα, Πλάτανος (Αιτωλοακαρνανία).

Χ. Χαράλαμπος, «Ομολογίες των Κραβάρων», *Ναυπακτικὰ* 5 (1990-1991), σ. 548 αρ. 1, σ. 549-559 αρ. 3-9 (= Δ. Λουκόπουλος, Ὁ Ρουμελιώτης Καπετάνος τοῦ 1821 Ἀνδρίτσος Σαφάκας καὶ τὸ ἀρχεῖο του, Ἀθήνα 1931, σ. 210-211), σ. 560 αρ. 11 (= Λουκόπουλος, *ό.π.*, σ. 212), σ. 560-561 αρ. 12.

